

Tob kapitola 8.

[1] Když skončili s jídlem a pitím, chtěli jít spát. Mladíka odvedli a dovedli ho do pokojíka. [2] Tóbijáš si vzpomněl na Refáelova slova. Vzal játra ryby a srdce z váčku, v němž je měl, a vložil je na žhavý popel z kadidla. [3] Vůně z ryby vytvořila ochrannou hráz a démon uprchl vzhůru do oblastí Egypta. Refáel se odebral za ním, spoutal mu nohy a na místě ho svázal. [4] Rodiče vyšli a zavřeli dveře pokojíka. Tóbijáš povstal ze svého lůžka a řekl Sáfe : "Sestro, vstaň! Pomodleme se a vyprosme si na našem Pánu, aby nám prokázal milosrdenství a spásu." [5] Vstala a počali se modlit a prosit, aby se jim dostalo spásy. Tóbijáš začal slovy: "Požehnaný jsi, Bože našich otců, a požehnané tvé jméno po všechny věky a pokolení. Ať ti dobrořečí nebesa a všechno tvé stvoření po všechny věky. [6] Ty jsi učinil Adama. Učinil jsi mu pomoc a podporu, Evu, jeho ženu. Z obou vzešlo lidské potomstvo. Ty jsi řekl: ?Není dobré, aby člověk byl sám. Učiňme mu pomoc jemu rovnou.? [7] Hle, neberu si tuto svou sestru pro smilnění, nýbrž veden věrností. Přikáž, abych došel smilování, já i ona, a abychom se společně dožili stáří." [8] A oba řekli: "Amen, amen." [9] Pak se uložili k spánku té noci. [10] Když Reúel vstal, zavolal své služebníky, aby šli a vykopali hrob. Řekl si však: "Kéž by nezemřel a my se nestali předmětem posměchu a hanobení." [11] Když byli hotovi s kopáním hrobu, šel Reúel domů, zavolal svou ženu [12] a řekl: "Pošli jednu ze služek, ať se jde podívat, zdali žije. Jestliže je mrtvý, pohřbíme ho, aby se to nikdo nedozvěděl." [13] Poslali služku, zapálili svítilnu a otevřeli dveře. Ona vešla a shledala, že oba leží a spí spolu. [14] Když služka vyšla, oznámila jim, že on žije a že se nestalo nic zlého. [15] Tu začali dobrořečit nebeskému Bohu slovy: "Požehnaný jsi, Bože, veškerým čistým požehnáním. Ať ti všichni dobrořečí po všechny věky. [16] Požehnaný jsi, žes mě potěšil a že se nestalo, čeho jsem se obával, ale že jsi s námi naložil podle svého smilování. [17] Požehnaný jsi, že ses smiloval nad dvěma jedinými dětmi. Prokaž jim, Panovníku, milost a dej spásu; doved' jejich život až do konce v radosti a milosti." [18] Reúel pak přikázal svým služebníkům, aby zasypali hrob, než nastane jitro. [19] Ženě nařídil: "Napeč mnoho chleba." Sám šel ke stádu, přivedl dva kusy skotu a čtyři berany a přikázal je připravit k jídlu. Začali chystat hostinu. [20] Pak zavolal Tóbijáše a řekl mu: "Čtrnáct dní odtud nikam nepůjdeš, ale zůstaneš tu, budeš jíst a pít se mnou a potěšíš duši mé dcery, která zakusila tolik trápení. [21] Polovinu všeho, co mám, vezmi a odnes ve zdraví ke svému otci. I druhá polovina, až zemřu já a má žena, je vaše. Buď dobré mysli, chlapče. Já jsem tvůj otec a Adna je tvá matka. Jsme rodiče tvoji i tvé sestry od nynějška až navěky. Buď dobré mysli, chlapče."